

РЕШЕНИЕ

№ 493

гр. Сливен, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря РОСИЦА ПЛ. ДЗОБЕЛОВА
като разгледа докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело №
20222230101694 по описа за 2022 година

В исковата си молба А. З. Т. твърди, че с М. З. А. са родители на малолетното дете З. М.ОВА А.А, род. 29.02.2020г. Също, че с влязло в сила решение от 23.06.2021г. брака между двамата е прекратен, като упражняването на родителските права върху дъщеря им е предоставено на нея. Твърди и че мъжа трайно се е дезинтересирал от нея и от детето и не поддържа никакви контакти с тях. Освен всичко друго, това било пречка да се издаде паспорт на момичето за задгранични пътувания, защото липсвало съгласието на бащата. А това било наложително, тъй като детето е родено във Великобритания и му се полагат детски надбавки и помощи, но за да ги получава трябва там да се подадат нарочни документи в социалните служби. Това пък налагало З. да пътува с майка си в чужбина.

При тези обстоятелства Т. предявява иск съда с решението си да замести волята на бащата М. З. А., като разреши да бъде издаден/преиздаден задграничен паспорт и да бъде издадена лична карта, на малолетното дете З. М.ова А.а, както и да замести съгласието му детето да пътува в чужбина, придружавано само от ищцата, неограничен брой пъти, докато то навърши пълнолетие.

На осн. чл.131 ал.1 от ГПК на ответника бе връчен- чрез назначения му от съда в условията на чл.47 от този процесуален закон, особен процесуален представител, препис от исковата молба и чрез него е депозиран писмен отговор, в който се излага позиция, че иска е допустим, но частично основателен- основателен за заместване съгласието на бащата за пътуване на детето в чужбина, придружавано от неговата майка, но за определен период от време, а не до навършване пълнолетие на детето, както и че не е необходимо да се издава нов паспорт за задгранични пътувания, тъй като онзи, с който детето и майката разполагат, е

все още валиден и с изтичащ след години срок.

В съдебно заседание ищцата се явява лично, а и се представлява по пълномощие от адвокат, чрез който претенциите се поддържат. Претендира разноси по делото. Ответникът не се явява; представлява се от назначения му процесуален представител, който лично, а и в молба-становище, поддържа позицията си иска да бъде уважен, но частично.

След като обсъди събраните по делото доказателства, съда приема за установено следното от фактическа страна:

От дубликат на удостоверение, издаден от община Сливен на 09.03.2021г. въз основа на акт за раждане № 1873/25.09.2020г. се установява, че З. М.ОВА А.А е родена на 29.02.2020г. и нейни родители са А. З. А.а и М. З. А..

Видно от влязло в сила съдебно решение № 231/23.06.2021г. на СлРС по гр.дело № 1182/2021г., брака между родителите е прекратен, с развод, а упражняването на родителските права е предоставено на майката.

Бяха събрани гласни доказателствени средства, чрез разпита на свидетеля Стоян Иванов Панайотов. От показанията му съда приема, че от дълго време А. и М. са разделени, не живеят заедно, като мъжа се е установил в Австрия, където е създадено ново семейство, а жената в момента е в България и живее в дома на родителите си, но желае да замине при тях в Англия, където те отдавна живеят. Установява се още, че ответника не се интересува от дъщеря си и не поддържа връзка с нея и/или ищцата. Също, че основните грижи за отглеждането, възпитанието и издръжката на момичето са поети от майката, а на свидетеля не е известно бащата да е заплащал/изпращал издръжка за З.. Свидетелят бе убеден, че лично е чул ответника да отказва да даде съгласието си малолетната З. да пътува в чужбина само с майка си, без него.

Съдът кредитира показанията, макар дадени от родственик на ищцата, защото те не се опровергават от останалия събран доказателствен материал, а и тъй като не се оспори от страните по делото.

В писмото, с което Д"СП" Сливен информира съда за невъзможността да бъде изготвен социален доклад касателно бащата М. А., като причина за това е посочен факта, че мъжа не е открит на адреса, на който трябва да живее, а от съседи е получена информация, че той работи в чужбина.

От постановление от 26.04.2022г. на прокурор при Районна прокуратура-Сливен е видно, че е образувано досъдебно производство № 305/ 2022г. по описа на РУ на МВР Сливен, за престъпление по чл.183 ал.1 от НК- за това, че М. А. не е заплащал определената с цитираното по-горе решение на СлРС издръжка за детето З.. Също, че А. не е намерен на

адреса си в гр.Сливен и е обявен за общодържавно издирване.

Така установената по делото фактическа обстановка, налага следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.127а ал.2 от Семейния кодекс във вр. с чл.45 и чл.76 т.9 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД). Безспорно е, че съгласно тези разпоредби, за снабдяването на дете с паспорт за задгранични пътувания, а и за да напусне пределите на РБългария то, е необходимо съгласието на двамата родители. В случай, че някой от тях не го е дал, волята му може да бъде заместена, съгласно трайно установената съдебна практика, намерила и законодателен израз с текста на чл.127а ал.2 от СК, със съдебно решение. Именно от тази възможност се е възползвала А. З. А.а, като майка на малолетното дете З. М.ова А.а, предявявайки иск с цитираното по-горе правно основание.

Безспорно е по делото, а и се установи от писмено доказателство, че ответника е баща на малолетното дете З., родена на 29.02.2020г., а ищцата е негова майка.

За паспорта за задгранични пътувания- съда споделя възражението на процесуалния представител на ответника, че не е необходимо съда да постановява решение, с което да замести съгласието на М. А. за издаване на такъв, защото това е ненужно. Както е признато в исковата молба, понастоящем малолетната З. притежава този документ и той е валиден до 2025г. Т.е., иска е преждевременно предявен, а и не е възможно да се предполага, гадае дали бащата няма да даде съгласието си за снабдяване на детето с такъв паспорт след като срока му изтече.

Категорично се установи- от свидетелските показания, а и предвид неоспореното от него твърдение в този смисъл в исковата молба, че М. А. напълно се е дезинтересирал от дъщеря си; не поддържа никакви контакти с нея и с ищцата. Обяснимо е при това положение и поради това съда възприема като достоверна тезата на А. А.а, че съгласието му малолетното дете да напуска РБългария трябва да бъде заместено със съдебно решение. Предвид дезинтересираността му въобще не е сигурно и дали би я получила, ако все пак установи контакт с него. Дори в показанията на разпитания по делото свидетел се съдържат данни, че ответника изрично е отказал да даде Т. съгласие.

В по-новата си практика на съдилищата демонстрират по-голяма свобода по въпроса за това за какви случаи или срок, следва да се разреши дете да напуска пределите на държавата ни, придружавано само от единия родител. Като има предвид това, както и спецификата на настоящия казус- че родителя, чието съгласие ще бъде заместено със съдебното решение, от дълги години и напълно се е дезинтересирал от детето си и то до степен, че поддържа никакви контакти с него или пък с бившата си съпруга, както и защото се получиха показания, че не живее в България, а се е установил трайно в чужбина- Австрия, съда прецени, че разрешението на съда следва да обхваща не кратък, а по-продължителен период от време. Тези съображения обаче не трябва да се „раздуват” докрай, а докрай в

случая ще означава разрешението да замества волята на бащата на детето докато то навърши пълнолетие, както се иска от неговата майка. Така също, установи се, че нейните родители трайно живеят в чужбина-Англия, като желанието на ищцата е да замине при тях, което може и да означава, че и тя, а от там- и детето, ще останат също трайно в тази държава. Това би осуетило всякаква възможност на ответника за контакт с детето. Ето защо разрешението ще бъде дадено за срока на валидност на задграничния паспорт, който детето притежава. В останалата му част иска ще бъде отхвърлен.

Искът ще бъде отхвърлен и в частта му касателно претенцията съда да разреши да бъде издадена лична карта на детето- защото това също не е необходимо. Тя е личен документ, но само за лица, много по-големи от 3.- издава се при навършване на 14-годишна възраст- чл.29 ал.1 от ЗБЛД.

С оглед изхода на делото, на ищцата се следват разноски, съразмерно уважената част от иска- на основание чл.78 ал.1 от ГПК. В случая тя направи такива в размер на 1030 лв., от тях: заплатена държавна такса за образуване на делото- 30 лв. (като за неощеняем иск), 400 лв. - заплатено възнаграждение за назначения на ответника, от съда, особен процесуален представител и 600лв. адвокатско възнаграждение, заплатено от ищцата на адвоката й-пълномощник. Съразмерно уважената част от иска /едната му част съда го отхвърля изцяло, а в другата- уважава, но само частично/, от тях на А. Т. ще бъдат присъдени 103лв.

При изложеното, Сливенски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН иска на А. З. А.А, с ЕГН: ***** и съдебен адресат адв.Св.П. от СлАК с пр.осн.чл. 127а ал. 2 от СК във вр. с чл. 76 т. 9 от ЗБЛД, да бъде разрешено от съда издаването на паспорт за задгранични пътувания на малолетното дете З. М.ОВА А.А, с ЕГН: *****, род. на 29.02.2020 г., което разрешение да замести липсващото съгласие за това на бащата на момичето- ответника М. З. А., с ЕГН: ***** и адрес: гр. Сливен, ул. „Утро” № 19А, представляван по делото от назначения му от съда, в усл. на чл.47 от ГПК, особен процесуален представител- адв.Т. от СлАК.

РАЗРЕШАВА при условията на чл.127а ал.2 от СК във вр. с чл.76 т.9 от ЗБЛД, малолетното дете З. М.ОВА А.А, с ЕГН: ***** да пътува в чужбина, придружавано само от майката А. З. А.А, с ЕГН: ***** или посочено от нея лице, за срока на валидност на задграничния паспорт, с който детето понастоящем разполага. **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен иска в частта му освен за този срок разрешението на съда да важи докато детето навърши пълнолетие.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска в частта му разрешението на съда да замести съгласието на бащата и за издаване на лична карта на детето.

ОСЪЖДА М. З. А., с ЕГН: ***** **да заплати** на А. З. А.А, с ЕГН: *****,
на осн.чл.78 ал.1 от ГПК, направените от последната разноси в настоящото дело,
съразмерно уважената част от иска- **103 лева** (сто и три лева).

Решението подлежи на обжалване- пред Сливенски окръжен съд, с въззивна жалба,
която трябва да се подаде в двуседмичен срок от връчването му на съответната страна.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____